

Parte Generala - Semestrul I

Acest **curs** prezinta **Parte Generala - Semestrul I**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **14 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: doc.

Extras

Cursul de Drept comercial are drept obiective: cunoasterea si aprofundarea principiilor de drept comercial; însusirea elementelor specifice de logica a dreptului comercial ca ramura de drept privat; cunoasterea institutiilor fundamentale de drept comercial, mai ales tinând seama de importanta dreptului comercial ca ramura necesara pentru orice profesie juridica; familiarizarea cu studiul pluridisciplinar al materiei prin metode de drept comparat tinând seama de globalizarea relatiilor comerciale internationale; însusirea elementelor de baza ale Dreptului comercial ca urmare a cresterii rolului economiei de piata.

I. PARTEA GENERALA

1. Notiuni introductive

1.1. Actualitatea si importanta dreptului comercial. În conditiile actuale de dezvoltare a economiei din România nu este nou sau surprinzator faptul ca dreptul comercial a devenit un instrument deosebit de util si larg utilizat în reglementarea si rezolvarea complexelor probleme care apar în relatiile dintre participantii la viata economica. În tara noastra, evolutia dreptului comercial ca ramura distincta de drept a culminat în secolul XIX cu aparitia Codului comercial român adoptat în 1887, principalul izvor de drept comercial, care a fost aplicat în mod permanent de la data adoptarii sale si pâna în 1948, constituind reglementarea de baza a activitatii comerciale si industriale. Prin trecerea la economia planificata centralizata, Codul comercial a intrat în 1948 într-o asa-numita perioada de „ilegalitate”. Cu toate ca nu s-a mai aplicat raporturilor juridice dintre agentii economici din tara noastra, raporturi reglementate de legislatia economica specifica economiei planificate, Codul comercial nu a fost abrogat expres, cazând doar în desuetudine. Necesitatea mentinerii lui s-a impus în special datorita existentei relatiilor de comert exterior, în perioada respectiva functionând la un moment dat aproximativ 50 de întreprinderi de comert exterior, care, în caz de aplicare a legii române, aplicau în continuare Codul comercial.

Dupa decembrie 1989, situatia s-a schimbat radical si prin trecerea la economia de piata si prin necesitatea reglementarii legale a noilor raporturi juridice aparute, Codul comercial a fost „redescoperit”, putându-se vorbi chiar de o adevarata „renastere” a dreptului comercial.

Constitutia României, în art. 135, prevede în mod expres „

(1) Economia României este economie de piata.

(2) Statul trebuie sa asigure: libertatea comertului, protectia concurentei loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de productie.” Acest aspect este reflectat si într-o serie de reglementari noi privind institutiile de baza ale Dreptului comercial, din care mentionam legile privind societatile comerciale, Registrul comertului, concurenta neloiala, regimul investitiilor straine, reorganizarea judiciara si falimentul etc.

1.2. Cresterea rolului instantelor judecatoresti în aplicarea si dezvoltarea dreptului comercial

Legile aparute dupa decembrie 1989, spre deosebire de situatia anterioara, stabilesc noi competente de principiu în favoarea instantelor judecatoresti în rezolvarea problemelor aparute într-o serie de domenii cum ar fi: brevetele de inventii, concurenta neloiala, reorganizarea judiciara si falimentul, ceea ce a impus un rol în continua crestere pentru instantele judecatoresti în aplicarea si interpretarea institutiilor de drept comercial, prin solutionarea judiciara, si nu administrativa a tuturor problemelor aparute în practica. De asemenea, prin crearea Sectiilor speciale comerciale din cadrul Tribunalurilor, Curtilor de Apel si Înaltei Curti de Casatie si Justitie, precum si prin aparitia unor proceduri speciale mai operative, se poate asigura o mai buna si operativa aplicare a dreptului comercial, în conditiile în care numarul cazurilor în acest domeniu înregistreaza o continua crestere.

1.3. Metoda de studiu a Dreptului comercial nu poate fi decât pluridisciplinara si interdisciplinara, comparatista în contextul actual international, pragmatica si pe baza practicii judiciare existente în conditiile în care legislatia în domeniu este restrânsa sau învechita, iar complexitatea litigiilor aparute, mai ales în legatura cu societatile comerciale, impune o aplicare uniforma a legislatiei si adoptarea unor solutii care nu își gasesc întotdeauna suport în legislatia pozitiva.

2. Notiunea, definitia si obiectul dreptului comercial

2.1. Caracteristici principale

Denumirea de „drept comercial” ne îndeamna sa ne gândim, ca la orice ramura de drept, la un ansamblu de norme si reglementari juridice care în cazul nostru au ca obiect comertul, ceea ce este corect, dar nu într-un tot exact sau în orice caz necesita clarificari suplimentare. În sens etimologic, notiunea de comert provine din latinescul commercium = cu marfa, deci comertul ar consta în „operatiuni cu marfa”; în sens economic, mai restrâns, comertul semnifica o activitate ce are ca obiect schimbul si circulatia marfurilor de la producatori la consumatori. Cei care realizeaza aceasta activitate sunt comerciantii, diferiti de producatori si de prestatorii de servicii. În sens juridic, mult mai larg, comertul se refera însa nu numai la operatiunile de interpunere în circulatia marfurilor, ci si la operatiunile de productie, de realizare a marfurilor, executie de lucrari, constructii, prestari de servicii, alte activitati ale antreprenorilor, service, accesoriile la acestea. Sensul juridic îl gasim definit în art. 3 din Codul comercial, care enumera cca 20 de fapte de comert. În plus, art. 7 din Codul comercial atribuie calitatea de comercianti tuturor persoanelor care desfasoara fapte de comert cu caracter de profesie si în nume propriu. S-ar parea, fata de acest sens larg dat actelor comerciale, ca acestea acopera întreaga viata economica. Cu toate acestea, exista o serie de domenii care nu sunt considerate activitati comerciale: profesiunile liberale (medicii, avocatii, notarii, arhitectii, artistii etc.), operatiunile juridice referitoare la imobile si operatiunile din agricultura.

Dreptul comercial este o parte a dreptului privat, ca si dreptul civil. Dreptul civil este dreptul comun, iar dreptul comercial este un drept special, cuprinzând regulile specifice operatiunilor comerciale. Fiind totusi dreptul comun în materia dreptului privat, dreptul civil se aplica si în acele circumstante sau raporturi comerciale unde nu exista reglementari comerciale specifice. În consecinta, dreptul comercial depinde de dreptul civil, dar aceasta nu îl împiedica sa câstige o importanta practica deosebita, care de multe ori o poate depasi pe cea a dreptului comun, în conditiile în care majoritatea actelor si operatiunilor juridice sunt realizate de societatile comerciale.

.....
.....
.....

Documentul complet de 14 pagini il poti citi daca il descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:

de drept comercial și comercial reprezentare de fapt a acțiunii comerciale. Acesta cuprinde toate actele care reprezintă realizarea efectivă de drepturi comerciale față de terți, cum ar fi: vânzarea, cumpărarea, schimbarea de bani, contractele de credit, contractele de leasing, contractele de închiriere, contractele de depozit, contractele de mandat, contractele de comision, contractele de mandat de procurare, contractele de comision de vânzare și contractele de comision de achiziție. Aceste contracte sunt reglementate în art. 125 și 126 din Codul de Procedură Civilă și în art. 127 și 128 din Codul de Procedură Comercială. În ceea ce privește contractele de drept comercial și comercial reprezentare de fapt a acțiunii comerciale, acestea sunt reglementate în art. 129 și 130 din Codul de Procedură Civilă și în art. 131 și 132 din Codul de Procedură Comercială.

6. Faștile și actele de comerț

6.1. Faștile de comerț

6.1.1. Faștile de comerț sunt actele care au caracter comercial și care sunt emise în scopul realizării activității comerciale. Acestea sunt reglementate în art. 133 și 134 din Codul de Procedură Civilă și în art. 135 și 136 din Codul de Procedură Comercială.

de obținerea a graniți deținute deși dreptul său și cel comercial. Tipul de acte subliniate reprezintă contractele de drept comercial și comercial reprezentare de fapt a acțiunii comerciale. Aceste contracte sunt reglementate în art. 125 și 126 din Codul de Procedură Civilă și în art. 127 și 128 din Codul de Procedură Comercială.

6.2. Faștile de comerț sunt actele care au caracter comercial și care sunt emise în scopul realizării activității comerciale. Acestea sunt reglementate în art. 133 și 134 din Codul de Procedură Civilă și în art. 135 și 136 din Codul de Procedură Comercială.

6.3. Faștile de comerț sunt actele care au caracter comercial și care sunt emise în scopul realizării activității comerciale. Acestea sunt reglementate în art. 133 și 134 din Codul de Procedură Civilă și în art. 135 și 136 din Codul de Procedură Comercială.

6.4. Faștile de comerț sunt actele care au caracter comercial și care sunt emise în scopul realizării activității comerciale. Acestea sunt reglementate în art. 133 și 134 din Codul de Procedură Civilă și în art. 135 și 136 din Codul de Procedură Comercială.

6.5. Faștile de comerț sunt actele care au caracter comercial și care sunt emise în scopul realizării activității comerciale. Acestea sunt reglementate în art. 133 și 134 din Codul de Procedură Civilă și în art. 135 și 136 din Codul de Procedură Comercială.

6.6. Faștile de comerț sunt actele care au caracter comercial și care sunt emise în scopul realizării activității comerciale. Acestea sunt reglementate în art. 133 și 134 din Codul de Procedură Civilă și în art. 135 și 136 din Codul de Procedură Comercială.

Mai multe detalii se găsesc în [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](#)